

Í ályktun þessari er staðfest, að verkamenn og vinnuveitendur skuli eiga óskertan rétt á að stofna og ganga í félög að eigin vild án undangengins leyfis. Slik félög skuli eiga rétt á því að setja sér lög og starfsreglur og ákveða stefnuskrá sína án afskipta af hálfu opinberra yfirvalda, er takmarki löglega beitingu þessa réttar þeirra. Þá segir enn fremur í ályktuninni, að slik félagsamtök skuli ekki eiga á hættu að verða leyst upp af stjórnarvöldunum og að þeim skuli heimilt að stofna félagasambönd svo og að gerast aðilar að alþjóðlegum samtökum vinnuveitenda og verkamanna.

Í ályktuninni eru sérstök ákvæði um öryggisráðstafanir til tryggingar félaga-frelsínu og sameiginlegum samningum með tilliti til þess, að komið sé í veg fyrir, að atvinnurekendur láti verkamenn gjalda þátttöku sinnar í verkalýðsfélögum eða reyni að koma í veg fyrir stofnun slíkra félaga. Enn fremur er lagt til í ályktuninni, að komið sé á fót sérstökum stofnunum, ef þurfa þykir, til eftirlits með því, að félagafrelsið sé í heiðri haft.

Þingið taldi, að gera bæri hið bráðasta alþjóðasamþykkt um þau atriði, sem framangreind samþykkt fjallar um, og ákvað því, að það yrði tekið fyrir á næsta þingi með tilliti til þess, að um það yrðu gerðar ein eða fleiri samþykktir.

Auk þessa var ákveðið, að á næsta þingi skyldi einnig fara fram fyrri umræða um beitingu réttarins til að stofna félög og semja sameiginlega, sættir og gerðir í vinnudeilum og samvinnu milli opinberra yfirvalda og félagssamtaka vinnuveitenda og verkamanna.

Að lokum samþykkti svo þingað ályktun varðandi alþjóðlegt eftirlitskerfi til verndunar félagafrelsi í samræmi við tillögur frá Alþjóðasambandi verkamanna (W. F. T. U.) og Ameríska verkalýðssambandinu (A. F. L.).

Í ályktun þessari er stjórninni falið að rannsaka mál þetta ýtarlega og gefa skýrslu um niðurstöður þeirrar rannsóknar á þinginu 1948.

Fylgiskjöl.

SAMÞYKKTIR OG ÁLITSGERÐIR ALÞJÓÐAVINNUMÁLAPINGSINS Í GENF 1947.

I. Samþykkt (nr. 81) um vinnueftirlit í iðnaði og verzlun.

Allsherjarþing Alþjóðavinnnumálastofnunarinnar, saman komið til 30. fundar síns í Genf 19. júní 1947 eftir kvaðningu stjórnarnefndar Alþjóðavinnnumálaskrifstofunnar, hefur samþykkt ákveðnar tillögur um fyrirkomulag vinnueftirlits í iðnaði og verzlun, en það var fjórða mál á dagskrá þingsins, og þar sem tillögur þessar skulu gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, 11. júlí 1947, svo hljóðandi samþykkt, sem nefna ber Samþykkt frá 1947 um vinnueftirlit:¹)

I. KAFLI

Vinnueftirlit í iðnaði.

1. gr.

Sérhver meðlimur Alþjóðavinnnumálastofnunarinnar, sem samþykkt þessi nær til, skal halda uppi vinnueftirliti á vinnustöðvum fyrir iðnað.

2. gr.

1. Eftirlitið með iðnaðarvinnustöðvum skal ná til allra vinnustöðva, þar sem vinnueftirlitsmenn geta beitt lagaákvæðum um vinnuskilyrði og vernd verkamanna við vinnu

¹) Formálgreinar eftirfarandi samþykktar og álitgerða eru í sama stíl og þessi, og verður þeim sleppt hér á eftir. Sama er að segja um lokagreinar og undirskriftir. Þar sem fyrir koma samhljóða greinar í tveimur samþykktum eða fleiri, er þeim sleppt í hinum síðari, en vitnað til samhljóða greina í undanfarinni samþykkt.

2. Með lögum eða reglugerðum má undanþiggja námu- og flutningafyrirtæki, að öllu eða nokkru leyti, framkvæmd þessarar samþykktar.

3. gr.

1. Hlutverk vinnueftirlitsins skal vera:

- a) að tryggja framkvæmd lagafyrirmæla um vinnuskilyrði og vernd verkamanna við vinnu sína, svo sem ákvæði um vinnutíma, vinnulaun, öryggi, heilbrigði og velferð, vinnu barna og unglinga, og önnur skyld atriði, að svo miklu leyti sem slík ákvæði eru framkvæmd af vinnueftirlitsmönnum;
 - b) að láta vinnuveitendum og verkamönnum í té tæknilegar upplýsingar um raunhæfustu aðferðir við framkvæmdir á ákvæðum laganna;
 - c) að vekja athygli hlutaðeigandi yfirvalds á ágöllum eða misbeitingu, sem ríkjandi lagaákvæði ná ekki beint til.
2. Þeim auknu skyldum, sem vinnueftirlitsmönnum kunna að verða á herðar lagðar, má ekki vera þannig háttáð, að þær komi í bága við raunhæfa framkvæmd á aðalskyldustörfum þeirra, né að þær dragi á nokkurn hátt úr valdi því og óhlutdrægni, sem nauðsynlegt er vinnueftirlitsmönnum í samskiptum þeirra við vinnuveitendur og verkamenn.

4. gr.

1. Að svo miklu leyti sem það er samrýmanlegt framkvæmdavenjum aðildarríkis, skal vinnueftirlit sett undir yfirumsjón og stjórn einnar miðstjórnar.
2. Sé um sambandsríki að ræða, getur „miðstjórn“ þýtt annað hvort sambandsstjórn eða miðstjórn einstaks ríkis innan sambandsríkisins.

5. gr.

Hlutaðeigandi yfirvald skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að stuðla að:

- a) virku samstarfi milli eftirlitsþjónustunnar, annarra greina ríkisvaldsins og stofnana hins opinbera og einkastofnana, sem svipuð störf hafa með höndum; og
- b) samvinnu milli embættismanna vinnueftirlitsins, vinnuveitenda og verkamanna eða félaga þeirra.

6. gr.

Starfslið eftirlitsins skal skipað opinberum starfsmönnum, er njóti þeirrar aðstöðu og starfskjara, að þeim sé tryggð varanleg atvinna og að þeir séu óháðir breytingum á ríkisstjórn og óhentugum utanaðkomandi áhrifum.

7. gr.

1. Vinnueftirlitsmenn skulu eingöngu ráðnir með tilliti til starfshæfni þeirra, að teknu tilliti til hverra þeirra skilyrða, sem sett eru í landslögum eða reglugerðum um ráðningu opinberra starfsmanna.
2. Hlutaðeigandi yfirvald skal ákveða, á hvern hátt skuli ákvarða slíka starfshæfni.
3. Vinnueftirlitsmenn skulu nægilega þjálfaðir fyrir skyldustörf sín.

8. gr.

Ráða má bæði karla og konur til vinnueftirlitsstarfa. Þar sem þörf krefur, má fela hvoru kyni sérstök eftirlitsstörf.

9. gr.

Sérhver meðlimur skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til tryggingar því, að fyllilega hæfir tekniskir sérfræðingar, þar á meðal sérfræðingar í læknisfræði, verkfræði, rafmagnsfræði og efnafræði, aðstoði við eftirlitið. Aðstoð þessari skal þannig háttáð með tilliti til aðstæðna í hverju landi, að tryggð sé sem best framkvæmd lagaákvæða um heilsuvernd og öryggi verkamanna við vinnu sína og rannsóknir á áhrifum framleiðsluáðferða, efna og vinnuáðferða á heilbrigði og öryggi verkamanna.

10. gr.

Vinnueftirlitsmenn skulu vera nægilega margir til þess, að tryggðar séu raunhæfar framkvæmdir á skyldustörfum eftirlitsins, og skal fjöldi þeirra ákveðinn með hæfilegu tilliti til:

- a) þýðingar þeirra skyldna, sem eftirlitsmenn þurfa að leysa af hendi, og þá einkum:
 - i) fjölda, gerðar, stærðar og legu skoðunarskyldra vinnustöðva,
 - ii) tölu og greinar verkamanna, sem á slíkum vinnustöðvum starfa, og
 - iii) fjölda lagafyrirmæla, sem fullnægja þarf, og viðtæki þeirra;
- b) þeirra tækja sem eftirlitsmönnum eru fengin í hendur;
- c) þeirra aðstæðna, sem skoðunarferðir verða að fara fram við, svo að þær beri árangur.

11. gr.

1. Hlutaðeigandi yfirvald skal gera þær ráðstafanir, sem þörf krefur, til að láta vinnueftirlitsmönnum í té:
 - a) umdæmisskrifstofur þúnar þeim gögnum, sem nauðsynleg eru starfseminni, og aðgengilegar öllum þeim, sem hlut eiga að máli;
 - b) nauðsynlegum flutningum til að inna af hendi störf þeirra, þegar ekki er um hentug opinber farartæki að ræða.
2. Hlutaðeigandi yfirvald skal gera nauðsynlegar ráðstafanir til að endurgreiða vinnueftirlitsmönnum allan ferðakostnað og aukakostnað, sem leiða kann af framkvæmd skyldustarfa þeirra.

12. gr.

1. Vinnueftirlitsmenn, sem hafa í höndum tilhlýðileg embættisbréf, skulu hafa rétt til:
 - a) óhindraðs aðgangs að hvaða eftirlitsskyldum vinnustað, hvenær sem er, að degi eða nóttu, án undanfarandi tilkynningar;
 - b) að koma að degi til inn í hver þau húsakynni, sem þeir hafa gilda ástæðu til að halda, að séu eftirlitsskyld;
 - c) að framkvæma hverjar þær rannsóknir, athuganir eða eftirgrennslanir, sem þeir álíta nauðsynlegar til að fullvissa sig um, að ákvæðum laganna sé til fullnustu hlýtt. Sér í lagi skal þeim heimilt:
 - i) að spyrja atvinnurekanda eða starfsfólk fyrirtækisins, í einrúmi eða í vitna viðurvist, um hvaða atriði sem er varðandi framkvæmd lagaákvæðanna,
 - ii) að krefjast þess, að framvísað sé bókum, skráum eða öðrum skjölum, sem skylt er að færa samkvæmt lögum eða reglugerðum varðandi vinnuþkilyrði, til athugunar á því, að þau séu í samræmi við ákvæði laganna, svo og til að taka afrit af slíkum skjölum eða gera útdrátt úr þeim,
 - iii) að láta selja upp auglýsingar, sem ráð er fyrir gert í lagaákvæðunum,
 - iv) að taka og hafa á burt með sér sýnishorn af eignum og hráefnum, sem notuð eru eða farið er með, til efnarannsóknar, að því tilskildu, að atvinnurekandanum eða fulltrúa hans sé tilkynnt um öll þau sýnishorn eða hráefni, sem tekin eru eða flutt á brott í þessu skyni.
2. Þegar eftirlitsmenn koma í eftirlitsferð, skulu þeir gera vinnuveitanda eða fulltrúa hans aðvart um, að þeir séu komnir, nema þeir áliti, að slík aðvörun geti verið skaðleg fyrir framkvæmd skyldustarfa þeirra.

13. gr.

1. Vinnueftirlitsmenn skulu hafa vald til að gera ráðstafanir með það fyrir augum að bæta úr ágöllum, sem í ljós koma á byggingum, fyrirkomulagi eða vinnuaðferðum, sem þeir hafa gildar ástæður til að álíta, að hættulegir geti reynzt heilbrigði eða öryggi verkamanna.

2. Til þess að eftirlitsmenn verði færir um að gera slíkar ráðstafanir, skulu þeir að geymdum rétti til áfrýjunar til dóms- eða framkvæmdarvalds, svo sem lög gera ráð fyrir, hafa vald til að gefa fyrirskipanir eða láta gera fyrirskipanir um:
 - a) þær breytingar á byggingum eða útbúnaði, sem nauðsynlegar kunna að vera til að tryggja það, að fullnægt sé lagaákvæðum um heilbrigði og öryggi verkamanna, og framkvæma skal innan ákveðins tíma, og
 - b) ráðstafanir, sem gera skal þegar í stað, ef um er að ræða yfirvofandi hættu fyrir heilbrigði eða öryggi verkamanna.
3. Ef aðferðir þær, sem ráð er fyrir gert í 2. tölulið, samrýmast ekki framkvæmdar- eða lagavenjum aðildarríkis, skulu vinnueftirlitsmenn hafa heimild til að sækja til hlutaðeigandi yfirvalds um útgáfu fyrirskipana um framkvæmd ráðstafana, sem gera skal þegar í stað.

14. gr.

Tilkynna skal vinnueftirlitinu slys á vinnustað og atvinnusjúkdómatilfelli í þeim tilvikum og á þann hátt, sem landslög eða reglugerðir mæla fyrir.

15. gr.

Með þeim undantekningum, sem gerðar kunna að vera í landslögum eða reglugerðum, skal vinnueftirlitsmönnum:

- a) óheimilt að eiga neinna beinna eða óbeinna hagsmuna að gæta í fyrirtækjum þeim, sem þeim ber að líta eftir,
- b) óheimilt að viðlögðum hæfilegum refsingum eða öðrum viðurlögum að ljósta upp neinum leyndarmálum um iðnað, viðskipti eða vinnuaðferðir, sem þeir hafa komizt að í störfum sínum, og gildir þetta jafnt þótt þeir séu hættir störfum,
- c) skylt að gæta fullrar þagmælsku um það, frá hverjum kvartanir, sem þeim kunna að berast um ágalla eða brot á lagaákvæðum, eru komnar, og eigi gefa vinnuveitanda eða umboðsmanni hans neina bendingu um, að heimsókn þeirra á vinnustað sé gerð að framkominni slíkri kvörtun.

16. gr.

Vinnustöðvar skal skoða svo oft og vandlega sem nauðsynlegt þykir til að tryggja það, að viðeigandi lagafyrirmælum sé til fullnustu hlýtt.

17. gr.

1. Þá, sem brjóta lagafyrirmæli þau, er vinnueftirlitsmenn eiga að framfylgja, eða vanrækja að hlíta þeim, má láta sæta ábyrgð að lögum án fyrirfarandi aðvörunar. Þó má veita undanþágur í landslögum eða reglugerðum um tilfelli þar sem gefa ber frest til að bæta úr eða gera varúðarráðstafanir.
2. Það skal lagt á vald vinnueftirlitsmanna, hvort þeir aðvara eða veita ráðleggingar í stað þess að höfða mál eða mæla með málshöfðun.

18. gr.

Í landslögum eða reglugerðum skal kveðið á um hæfileg viðurlög við brotum á lagafyrirmælum, sem vinnueftirlitsmönnum ber að framfylgja, og við því að hindra þá í starfi sínu. Skal slíkum ákvæðum stranglega beitt.

19. gr.

1. Vinnueftirlitsmönnum eða eftirlitsundæmisstöðvum skal skylt að leggja fyrir miðstjórnina skýrslur um árangurinn af eftirlitsstörfum sínum með vissu milli-bili.
2. Skýrslur þessar skulu gerðar á þann hátt og fjalla um þau efni, sem miðstjórnin segir fyrir um á hverjum tíma. Skal senda þær eigi sjaldnar en miðstjórnin krefst og aldrei sjaldnar en einu sinni á ári.

20. gr.

1. Miðstjórn eftirlitsins skal gefa út almenna ársskýrslu um eftirlitsstörf á vegum hennar.
2. Birta skal slíkar ársskýrslur hæfilegum tíma eftir lok þess árs, sem þær taka til, og ávallt innan 12 mánaða.
3. Senda skal aðalforstjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar ársskýrslur þessar innan hæfilegs tíma og aldrei síðar en þrem mánuðum eftir birtingu þeirra.

21. gr.

Ársskýrsla miðstjórnar eftirlitsins skal fjalla um eftirtalin atriði og þau önnur, sem máli skipta og falla undir eftirlitið:

- a) lög og reglugerðir um störf vinnueftirlitsins,
- b) starfslið vinnueftirlitsins,
- c) statistiskar upplýsingar um vinnustöðvar, sem eftirlitið nær til, og fjölda starfsmanna,
- d) statistik yfir eftirlitsferðir,
- e) statistik yfir brot og dæmdar refsingar,
- f) statistik yfir atvinnuslys,
- g) statistik yfir atvinnusjúkdóma.

II. KAFLI

Vinnueftirlit í verzlun.

22. gr.

Sérhver meðlimur Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, sem þessi hluti þessarar samþykktar nær til, skal halda uppi vinnueftirliti á verzlunarvinnustöðvum.

23. gr.

Eftirlitið með verzlunarvinnustöðvum skal ná til allra vinnustöðva, þar sem vinnueftirlitsmenn geta heitt lagaákvæðum um vinnuskilyrði og vernd verkamanna við vinnu.

24. gr.

Eftirlit með verzlunarvinnustöðvum skal fullnægja ákvæðum 3.–21. gr. þessarar samþykktar, að svo miklu leyti sem hægt er.

III. KAFLI

Ýmis ákvæði.

25. gr.

1. Sérhver meðlimur Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, sem fullgildir þessa samþykkt, getur, með sérstakri yfirlýsingu, er fylgi fullgildingu hans, undanskilið II. kafla samþykktarinnar.
2. Sérhver meðlimur, sem gefið hefur slíka yfirlýsingu, getur hvernær sem er ógilt hana með nýrri yfirlýsingu.
3. Allir meðlimir, sem gefið hafa gildandi yfirlýsingu samkv. 1. málsgrein þessarar greinar, skulu á ári hverju í ársskýrslu sinni um framkvæmd samþykktar þessarar greina frá afstöðu laga og framkvæmdavenja til ákvæða II. kafla samþykktar þessarar og að hve miklu leyti þeim hefur verið veitt gildi eða er ætlað að gilda.

26. gr.

Leiki vafi á því, hvort fyrirtæki, hluti þess eða grein af því eða vinnustöð sé háð ákvæðum samþykktar þessarar, sker hlutaðeigandi yfirvald úr.

27. gr.

Með orðinu „lagaákvæði“ í samþykkt þessari er, auk laga og reglugerða, einnig átt við úrskurði gerðardóma og heildarsamninga, sem gefið er lagagildi og vinnu-eftirlitsmenn sjá um framkvæmd á.

28. gr.

Í ársskýrslum þeim, sem gera ber samkv. 22. gr. stjórnarskrár Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar, skal gefa fullkomnar upplýsingar um öll lög og reglugerðir, sem veita ákvæðum samþykktar þessarar gildi.

29. gr.

1. Þegar í landi aðildarríkis eru stór svæði, þar sem hlutaðeigandi yfirvald álitur ógerlegt að framfylgja ákvæðum samþykktar þessarar, vegna fólksfæðar þeirra eða þróunarstigs, má það undanskilja slík svæði framkvæmd samþykktarinnar, annaðhvort í heild eða með þeim undantekningum, sem því þykja hæfilegar með tilliti til sérstakra fyrirtækja eða starfsgreina
2. Hvert aðildarríki skal í fyrstu ársskýrslu sinni um framkvæmd samþykktar þessarar, sem leggja ber fram samkvæmt ákvæðum 22. gr. stjórnarskrár Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar, geta um landsvæði þau, er það vill láta ákvæði þessarar greinar ná til, og greina ástæður sínar fyrir því. Ekkert aðildarríki skal njóta ákvæða þessarar greinar, eftir að það leggur fram fyrstu ársskýrslu sína, nema að því er tekur til landsvæða þeirra, er þar voru tilgreind.
3. Hvert það aðildarríki, sem notfærir sér ákvæði þessarar greinar, skal síðan í hverri ársskýrslu telja upp landsvæði þau, sem það afsalar sér rétti til að láta ákvæði þessarar greinar ná til.

30. gr.

1. Varðandi landsvæði þau, sem um getur í 35. gr. stjórnarskrár Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar eins og hún er eftir breytinguna frá 1946, að undanteknum þeim landsvæðum, sem talin eru í 4. og 5. mgr. nefndrar greinar, þannig breyttrar, skal hvert aðildarríki stofnunarinnar, sem fullgildir þessa samþykkt, senda aðalforstjóra Alþjóðavinnu-málastofnunarinnar, eins fljótt og auðið er eftir fullgildinguna, yfirlýsingu, er greini:
 - a) Landsvæði þau, sem það undirgengst að láta ákvæði þessarar samþykktar ná til án takmarkana,
 - b) landsvæði þau, sem það undirgengst að láta ákvæði samþykktar þessarar ná til með takmörkunum og hverjar þær séu,
 - c) landsvæði, þar sem samþykktin er óframkvæmanleg, ásamt upplýsingum um ástæður til þess,
 - d) landsvæði þau, sem það áskilur sér rétt til að taka ákvörðun um síðar.
2. Yfirlýsingar þær, sem greindar eru í stafliðum a) og b) í 1. málsgrein þessarar greinar, ber að skoða sem raunverulegan hluta fullgildingarinnar og hafa sama gildi og hún.
3. Sérhverft aðildarríki getur hvenær sem er ógilt að öllu eða nokkru leyti með síðari yfirlýsingu fyrirvara þá, sem það hefur gefið í upprunalegri yfirlýsingu, í samræmi við stafliðina b), c) eða d) í 1. málsgrein þessarar greinar.
4. Hvenær sem samþykkt þessari er hægt að segja upp í samræmi við ákvæði 34. greinar, getur hvert aðildarríki sent aðalforstjóra yfirlýsingu um hvers konar aðrar breytingar, er dragi úr ákvæðum fyrri yfirlýsinga þess, enda lýsi það því ástandi, sem þá ríkir á landsvæðum þeim, sem það tiltekur.

31. gr.

1. Þegar þau mál, sem samþykkt þessi fjallar um, heyra undir valdsvið heima-stjórnar ófullvalda landsvæðis, getur aðildarríki það, sem ábyrgð ber á utan-rikismálum slíks landsvæðis, að fengnu samþykki heimastjórnarinnar, sent aðal-

- forstjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar yfirlýsingu um, að skuldbindingar samþykktar þessarar gildi fyrir það landsvæði.
2. Yfirlýsingar um gildistöku skuldbindinga samþykktar þessarar getur aðalforstjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar móttekið:
 - a) frá tveim eða fleiri aðildarríkjum varðandi landsvæði, sem er undir sameiginlegum yferráðum þeirra, eða
 - b) frá fjölbjóðlegu yfirvaldi varðandi landsvæði, sem það ber stjórnarábyrgð á í samræmi við stofnskrá Sameinuðu þjóðanna eða á annan hátt.
 3. Í yfirlýsingun þeim, sem sendar eru aðalforstjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar í samræmi við fyrri málsgreinar þessarar greinar, skal fram tekið, hvort ákvæðum samþykktarinnar verði beitt til fullnustu eða með takmörkunum á landsvæði því, sem um er að ræða. Þegar yfirlýsingin ber með sér, að samþykktinni skuli beitt með slíkum takmörkunum, skulu þær greindar í einstökum atriðum.
 4. Aðildarríki, eitt eða fleiri, eða fjölbjóðlegt yfirvald, sem í hlut eiga, geta hvenær sem er með síðari yfirlýsingu ógilt að öllu eða nokkru leyti áskilin réttindi til takmarkana, er í fyrri yfirlýsingum greinir.
 5. Hvenær sem samþykkt þessari er hægt að segja upp í samræmi við ákvæði 34. greinar, geta aðildarríki eða fjölbjóðleg yfirvöld, sem í hlut eiga, sent aðalforstjóra yfirlýsingu þess efnis, að þau dragi á einhvern hátt úr ákvæðum sinna fyrri yfirlýsinga, enda lýsi þau því ástandi, sem þá ríkir um framkvæmd samþykktarinnar.

IV. KAFLI Lokaákvæði.

32. gr.

Formlegar fullgildingar á samþykkt þessari skal senda aðalforstjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar til skrásetningar.

33. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis vera bindandi fyrir þá meðlimi Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, sem látið hafa aðalforstjóra skrá fullgildingar sínar.
2. Hún skal öðlast gildi 12 mánuðum eftir að fullgildingar tveggja meðlima hafa hafa verið skráðar hjá aðalforstjóra.
3. Síðan skal samþykktin öðlast gildi, að því er snertir hvern meðlim, 12 mánuðum eftir að fullgilding hans hefur verið skráð.

34. gr.

1. Meðlimur, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, má segja henni upp að 10 árum liðnum, frá því er hún öðlaðist gildi, með tilkynningu, er senda skal til aðalforstjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn skal eigi gilda fyrr en einu ári eftir skrásetningu hennar.
2. Nú hefur meðlimur fullgilt samþykkt þessa, en nolfærir sér ekki innan þess árs, er kemur næst á eftir þeim 10 ára frelsti, sem um getur í fyrri málsgrein, réttindi þau til uppsagnar, sem ráð er fyrir gert í þessari grein, og skal hann þá bundinn henni í önnur 10 ár, en má að þeim loknum segja henni upp, svo og eftir hvert 10 ára tímabil, svo sem ráð er fyrir gert í þessari grein.

35. gr.

1. Aðalforstjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar skal tilkynna meðlimum Alþjóðavinnuáskrifstofunnar um skrásetningu allra fullgildinga, yfirlýsinga og uppsagna, sem meðlimir stofnunarinnar hafa sent honum.
2. Þegar aðalforstjóri tilkynnir meðlimum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum er send, skal hann vekja athygli þeirra á, hvaða dag samþykktin öðlast gildi.

36. gr.

Aðalforstjóri Alþjóðavinnunámálaskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar samkvæmt 102. gr. stofnskrár Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar um fullgildingar, yfirlýsingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði næstu greina hér á undan.

37. gr.

Í lok hvers 10 ára tímabils, frá því er þessi samþykkt öðlaðist gildi, skal stjórnarnefnd Alþjóðavinnunámálaskrifstofunnar leggja fyrir vinnuálagning skýrslu um framkvæmd samþykktarinnar, og skal hún jafnframt athuga það, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins tillögu um endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

38. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt um breytingar á samþykkt þessari allri eða hluta hennar, skal, nema öðruvísi verði ákveðið í hinni nýju samþykkt:
 - a) fullgilding meðlims á hinni nýju, endurskoðuðu samþykkt ipso jure skoðast sem tafarlaus uppsögn á þessari samþykkt, hvað sem ákvæðum 34. gr. hér að framan líður, svo framarlega sem eða frá því hin nýja, endurskoðaða samþykkt hefur öðlazi gildi,
 - b) meðlimum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, frá því er hin nýja, endurskoðaða samþykkt öðlast gildi.
2. Samþykkt þessi skal, hvað sem öðru líður, vera í gildi að formi til og efni hvað snertir þá meðlimi, sem hafa fullgilt hana, en ekki hina endurskoðuðu útgáfu hennar.

39. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar skulu jafngildir.

Þetta er staðfestur texti samþykktar þeirrar, sem löglega var gerð á 30. þingi

Alþjóðavinnunámálastofnunarinnar, sem haldið var í Genf og slitið 11. júlí 1947.

Þessu til staðfestu höfum vér undirritað hann í dag, 19. júlí 1947.

Forseti þingsins

Carl Joachim Hambro.

Aðalforstjóri Alþjóðavinnunámálaskrifstofunnar

Edward J. Phelan.

II. Álitsgerð (nr. 81) um vinnueftirlit.

Þar sem Álitsgerð frá 1923 um vinnueftirlit og Samþykkt frá 1947 um vinnueftirlit kveða á um skipulag vinnueftirlitskerfa og æskilegt er að gera frekari tillögur til uppfyllingar ákvæðum þeirra, mælir þingið með því, að allir meðlimir beiti þeim ákvæðum, sem hér fara á eftir, svo fljótt sem ástæður í hverju landi leyfa, og gefi Alþjóðavinnunámálaskrifstofunni að beiðni stjórnarnefndar skýrslu um þær ráðstafanir, sem gerðar hafa verið til að koma þeim í framkvæmd.

I. Skyldur vinnueftirlitsins til að koma í veg fyrir brot.

1. Hver sá, sem ætlar sér að stofna til iðn- eða verzlunarreksturs, taka við slíkum rekstri eða hefja í slíkum rekstri framkvæmdir, sem hlutaðeigandi yfirvald telur, að lagaákvæði þau, sem vinnueftirlitsmenn eiga að framfylgja, nái að verulegu leyti til, ætti að vera skyldur til að tilkynna það fyrir fram hlutaðeigandi vinnueftirlitsmönnum, annað hvort beint eða fyrir milligöngu annars tiltekens yfirvalds.
2. Meðlimir ættu að gera ráðstafanir til þess, að áætlanir um nýjar framkvæmdir, byggingar eða framleiðsluáðferðir séu lagðar fyrir hlutaðeigandi vinnueftirlit,

svo að það geti sagt álit sitt á því, hvort erfitt sé eða ómögulegt að samræma þær lögum og reglugerðum um heilbrigði og öryggi iðnaðarverkamanna eða hvort sennilegt sé, að þær mundu stofna heilbrigði eða öryggi verkamanna í hættu.

3. Að óskertum rétti til áfrýjunar, sem ákveðinn kann að vera í lögum, ætli að binda framkvæmdir á áætlunum um nýjar framkvæmdir, byggingar eða framleiðsluaðferðir, sem í landslögum eða reglugerðum kynnu að vera álitnar hættulegar eða heilsuspillandi, því skilyrði, að gerðar yrðu allar þær breytingar, sem eftirlitið krefðist í því skyni að tryggja heilbrigði og öryggi verkamanna.

II. Samvinna vinnuveitenda og verkamanna með tilliti til heilbrigði og öryggis.

4. (1) Örva skyldi ráðstafanir, er miða að því að koma á samvinnu milli vinnuveitenda og verkamanna í því skyni að bæta það ástand, er snertir heilbrigði og öryggi verkamanna.
- (2) Slíkar ráðstafanir mætti framkvæma á þann hátt, að stofnaðar væru öryggisnefndir eða álíka nefndir innan hvers fyrirtækis eða stofnunar, og væru þær skipaðar fulltrúum vinnuveitenda og verkamanna.
5. Fulltrúum verkamanna og framkvæmdarstjórnar, einkum þó meðlimum öryggisnefnda eða annarra slíkra nefnda, þar sem þeim er til að dreifa, ætli að vera heimilt að hafa beina samvinnu við starfsmenn vinnueftirlitsins við framkvæmd rannsókna og einkum þó eftirgrennslana í sambandi við atvinnuslys og atvinnusjúkdóma, með þeim takmörkunum og á þann hátt, sem hlutaðeigandi yfirvald ákveður.
6. Eflingu samvinnu milli starfsmanna vinnueftirlitsins og samtaka vinnuveitenda og verkamanna ætli að auðvelda með því að stofna til sameiginlegra funda og nefnda eða þess háttar starfsemi, þar sem fulltrúar vinnueftirlitsins ræddu við fulltrúa vinnuveitenda og verkamanna ýmis vandamál varðandi framkvæmdir vinnulöggjafarinnar og heilbrigði og öryggi verkamanna.
7. Gera ætli viðeigandi ráðstafanir til að tryggja það, að vinnuveitendum og verkamönnum sé sagt til um og gefnar ráðleggingar varðandi vinnulöggjöf og atriði varðandi hollustuhætti og öryggi í iðnaði, svo sem með:
 - a) fyrirlesturum, útvarpserindum, veggauðglýsingum, bæklingum og kvikmyndum, þar sem útskýrð væru ákvæði vinnulöggjafarinnar og stungið upp á aðferðum til að framfylgja henni og aðferðum til að koma í veg fyrir slys í iðnaði og atvinnusjúkdóma,
 - b) heilbrigðis- og öryggissýningum, og
 - c) tilsögn í iðnskólum í hollustuháttum í iðnaði og öryggi.

III. Vinnudeilur.

8. Eigi skyldi fela vinnueftirlitsmönnum að vera sáttasemjarar eða gerðardómarar í vinnudeilum.

IV. Ársskýrslur um eftirlitið.

9. Í ársskýrslum þeim, sem gefnar eru út um starfsemi eftirlitsins, ætli að svo miklu leyti sem hægt er, að birta eftirfarandi nákvæmar upplýsingar:
 - a) skrá yfir lög og reglugerðir, er snerta störf eftirlitsins og eigi er getið í fyrri skýrslum;
 - b) upplýsingar um starfslið vinnueftirlitsins, þar á meðal:
 - i) heildartölu eftirlitsmanna,
 - ii) tölu eftirlitsmanna í hinum ýmsu greinum,
 - iii) tölu kvenna, sem starfa við eftirlitið, og
 - iv) upplýsingar um, hvernig eftirlitsstarfsemin skiptist á landshluta; og
 - c) skýrslur um vinnustöðvar, sem skoðunarskyldar eru, og fjölda fólks þess, sem þar vinnur, þar á meðal:

- i) fjölda skoðanaskyldra vinnustaða,
- ii) meðaltölu manna, sem hafa unnið á slíkum vinnustöðvum á viðkomandi ári,
- iii) skipting starfsfólks í karla og konur, unglunga og börn;
- d) Skýrslur um skoðunarferðir, er greini:
 - i) tölu skoðaðra vinnustöðva,
 - ii) tölu skoðunarferða, flokkaðar eftir því, hvort þær voru farnar að nóttu eða degi,
 - iii) tölu starfsmanna á þeim vinnustöðvum, sem skoðaðar voru,
 - iv) tölu vinnustöðva, sem skoðaðar voru oftast en einu sinni á árinu;
- e) Skýrslur um brot og viðurlög, er greini:
 - i) tölu brota, sem tilkynnt hafa verið hlutaðeigandi yfirvöldum,
 - ii) upplýsingar um skiptingu slíkra brota eftir þeim lagaákvæðum, sem þau varða við,
 - iii) fjölda sannaðra saka.
 - iv) upplýsingar um, hvers konar viðurlögum hlutaðeigandi yfirvald hefur beitt í hinum ýmsu tilfellum (sektir, fangelsi o. fl.);
- f) Skýrslur um atvinnuslys, er hafi að geyma tölu tilkynnta slysa í iðnaði og flokkun þeirra eftir:
 - i) iðnaði og atvinnu,
 - ii) utanaðkomandi orsökum,
 - iii) hvort þau voru banvæn eða ekki;
- g) Skýrslur um atvinnusjúkdóma, er greini:
 - i) fjölda tilkynnta atvinnusjúkdómatilfella,
 - ii) skiptingu slíkra veikindatilfella eftir iðnaði og atvinnu,
 - iii) skipting slíkra veikindatilfella eftir orsökum þeirra eða eðli, svo sem eftir tegund veikinnar, eða eftir eiturefnum eða skaðvænlegra starfsaðferða, sem sjúkdómurinn kann að stafa af.

III. Álitsgerð (nr. 82) um vinnueftirlit með náma- og flutningafyrirtækjum.

Samþykktin frá 1947 um vinnueftirlit kveður á um skipulagningu vinnueftirlits, en heimilar, að með landslögum eða reglugerðum megi undanskilja náma- og flutningafyrirtæki ákvæðum hennar. Nauðsynlegt er samt sem áður að setja sams konar ákvæði um náma- og flutningafyrirtæki til þess að tryggja raunhæfa beitingu lagaákvæða um vinnuskilyrði og vernd verkamanna við vinnu. Vegna þessa mælir þingið með því, að sérhvert aðildarríki beiti eftirfarandi ákvæðum svo fljótt sem sérstakar ástæður þess leyfa og gefi Alþjóðavinnuáskrifstofunni, að beiðni stjórnarnefndarinnar, skýrslu um ráðstafanir þær, sem gerðar hafa verið til að veita þeim gildi.

Sérhver meðlimur Alþjóðavinnuáskrifstofunnar ætti að koma á fót viðeigandi vinnueftirliti með náma- og flutningafyrirtækjum, eins og þau eru skilgreind af hlutaðeigandi yfirvaldi, til tryggingar framkvæmdum á lagaákvæðum um vinnuskilyrði og verndun verkamanna við vinnu.

IV. Samþykkt (nr. 82) um félagsmálapólitik í ósjálfstæðum landsvæðum.

I. KAFLI

Skyldur aðila.

1. gr.

1. Hvert það aðildarríki Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, sem fullgildir þessa samþykkt, undirgengst, að þær stefnur og ráðstafanir, sem um ræðir í henni, skuli framkvæmdar í ósjálfstæðum landsvæðum, sem það hefur eða tekur að sér ábyrgð á, þar með talin umboðsstjórnarlandsvæði, er það annast stjórnvæðum